

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Iovis et Solis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

Audisti.] *Propositiō τὴ τῷ Ζεὺς ἀπέλθῃς. Ego, inquit.]*
ἤθετις συγκελευκὴ καὶ ἀποφορεῖ. Contrā ego.] αὐτὰ πόδες.
 Adhæc alia.] *clausula ἀντιποφορῆ καὶ αὐτὴ σαρωγυλί.*
 Haudquaquam,] *παρομολογία. Bona verba.]* ἠδὲ τῆσις.
 Neque enim] *αἰτιολογία ἀπὸ τῆς κειδωλῆς.]* Putas verò.]
ἀποκρίσις αὐτῶ τῶν ἠδὲ τῆσις. Etenim] Conclusio. Quod
ni Thetis.] Ἀντιπρὸς ἑ minori amplificatio. Hæc repu-
 tanti.] *ἐπιλογῆ. Bona verba.]* ἠδὲ τῆσις.

Z EY Σ Κ Α Ι
 Η Λ Ι Ο Σ

I O V I S E T
 Solis,

Iacobo Micyllo interprete.

I V P I T E R,

Ο Ἰα πεσοῖηκας, ὃ Τι-
 τάνωμ ἰάκισι: ἀπ-
 λώηκας τὰ ἐμ πῆ γῆ
 ἅπαντα, μὴ φραξίω ἀνοήτω πι-
 εούθῃς τὸ ἄρμα, ὃς τὰ μὴ ἰα-
 τίφλιξί, πρόσσφορ ἐνεχθάς. Ἰὰ
 ἧ τὸ κρύος διαφθρῶ κα ἰποῖσι
 σε, πολὺν ἀντῶμ ἀπρσπάθῃς τὸ
 πῦρ, καὶ ὅλωσ ἐθῆρ ὃ, τι ὃ ξιωε-
 τάραξι, καὶ ξιωέχῃ, καὶ ἂ μὴ
 ἰγὼ ξιωῆς τὸ γιγνώμῃσ, ἰα-
 τίελαον αὐτῶ ἑδῶ ἰεδανῶ, ὃθῃ
 κείψανον ἀνθρώπων ἰπέμ-
 υρ ἂρ, ἑδῶν ἡμῆρ ἦ καλὸρ
 ἑδῶσχορ καὶ διφρηνάτῶ ἰπέ-
 πομφας. Ηλ. ἡμῶσ, ὃ Ζεῦ,
 Talem nobis pulchrum istum aurigam atque
 rectorem currus emisisti. S O L : Peccaui, Iupiter :

Q Valia fecisti autem,
 Titanum pessime
 qui, quæ in terris
 sunt, perdidisti omnia, ad
 lescitulo fatuo ac stulto
 commisso curru, qui alia
 quidem exusit, nimis prope
 terrâ cursu delatus: alia verò
 præ frigore corrumpi fecit,
 longiùs ab ipsis abstracto ig-
 ne: & in summa, nihil non
 conturbavit & commiscuit:
 ac nisi ego animaduersis ijs
 quæ gerebãtur, deturbassem
 ipsum fulmine, nullæ ne
 reliquæ quidem hominum
 mansissent. Talem nobis pulchrum istum aurigam atque
 rectorem currus emisisti. S O L : Peccaui, Iupiter :

ο ς sed

ἀλλὰ μὴ χαλιπῶναι; εἰπέωλω
 ἢ ποικίλα ἰκνύσονται. πόθεν ἔρ-
 ἄρ καὶ ἡλίθε τηλικούτων ἡνά-
 στωα βακόν; Ζῶς, ὅκ ἡδίας,
 ὅσως ἰδέϊτο ἀκείβας τὸ πρᾶ-
 ζμα, ἢ ὡς ἀβραχὺ τις ἐκβαίν-
 τῆς ὁδοῦ, οἴχηται πᾶντα;
 ἔγνους δὲ καὶ τῶν ἴππων τὸν
 θυμὸν, ὡς αἰ σὺνέχην ἀ-
 νεώκη τὸν χαλινόν; ἢ ἔρ-
 ἔρδοιη τις, ἀφελαιδουσαρ
 ἀνθὺς, ὅσπρ ἀμέλια καὶ ζῶ-
 ζον ἐξυώκαρ, ἄρτι μὲν ἐ-
 πὶ τὰ παῖα, μετ' ὀλίγον δὲ
 ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ ἐς τὸ ἴναν-
 τίον ζῶ ἄρομον, ἐνίστε καὶ
 ἄνω καὶ κατω, ὅπως ἐνθα
 ἐθούλοντο αὐτοί. ὁ δὲ οὐκ ἀ-
 χυρ ὁ, τι χεῖραὸ αὐτοῖς.

Ἡλ. ταῦτα μὲν πᾶντα ἔ-
 πιστάμω, καὶ δὴ ζῶν ἀρ-
 τήχον ἐπιπολῶν, καὶ οὐκ ἐ-
 πιστορον αὐτῶ πῶ ἴλασιρ.

ἐπὶ δὲ

que ipsis libitum fuisset. Ille autem ignarus nesciebat
 quomodo utendum ipsis esset. S O L. Equidem om-
 nia hæc sciebam, & propterea resistebam quoque ali-
 quandiu, neque illi aurigationem committere volebam.

Posta

sed ne offensior eo fias, si
 credidi puero multa suppli-
 canti. Nam vnde vel spe-
 rare potui, hoc tantum fu-
 turum esse malum? F V.
 Annōn noras quā multa
 opus habebat diligentia ne-
 gocium hoc, & ut si quis
 etiam modicum excidat à
 via, pereant protinus omnia?
 Ignorabas autem etiam e-
 quorum vehementiam, ve-
 oporteat vi quadam cons-
 timere frenum? Si quis e-
 nim permittat illis, arre-
 pto ea continuo diversi ab
 eunt: quemadmodum vi-
 delicet & istum transuer-
 sè abriperunt, nunc qui-
 dem ad lauam, paulò au-
 tem post ad dexteram, inter-
 dum etiam in contrarium
 eius quem ceperant cur-
 sus, & in summa, sur-
 sum ac deorsum, quocūq̄

ἰωὴ δὲ κατακλιθεὶς ἑα-
 κρῶν, καὶ ἡ μήτηρ Κλυμέ-
 νη μὲτ' αὐτοῦ, ἀναβιβασά-
 μθ' ἐπὶ τὸ ἄρμα, ἠπιδέ-
 μω, ὅπως μὲ καὶ βιβηκί-
 ναι αὐτὸν, ἐφ' ὁπόθεν δὲ ἐς
 τὸ ἄνω ἀφύτα ὑπερῆχθη-
 ναι, εἶτα ἐς τὸ κατὰ τὴν αὐ-
 θὴς ἐπιπέσειν, καὶ ὡς ἐκτρα-
 τῆ εἶναι τῶν λυγῶν, καὶ μὴ
 ἰωήσῃ τῶν θυμῶ τῶν ἰσπαρ.
 ἔπειτα δὲ καὶ ἡλικίῳ ὁ κίνδυν-
 οῦ, εἰ μὴ ὁρθεὶν ἰδάνοι. ὁ
 δὲ (πᾶς δὲ λῶ) ἰωιδᾶς τῶ
 ἑλίου πύρος, καὶ ἰωικύψας
 ἐς βολῆ ἄρανης, ἐξήλα-
 γη, ὡς τὸ ἀκός. οἱ δὲ ἴσ-
 ποι, ὡς ἡδοῦν ὄντα ἰ-
 μὲ τὸν ἰωιδυκῶτα, κα-
 ταφρονέουτες τῷ μαρ-
 κίον, ἐξήλασαν τὴν ὄσ-
 τοῦ καὶ τὰ δαυὰ ταῦτα ἰ-
 ποίῳ. ὁ δὲ τὰς λυγίας ἀ-
 φᾶς, οἶμα, διδιδῶς μὴ ἐκ-
 τῶσιν, αὐτὸς ἔχετο τῆς ἄν-
 τυ. ἀμὰ ἐκνός τε ἡ-
 λυ ἔχε τῶν διηλῶ, λαμοί,
 ὁ Ζεῦ, ἰκάνον τὸ πῦρ.

Z. i. ca.

dit : ὦ mihi, ὦ Iupiter, satis supplicij luctus hic est.

IVP.

Postquam autem impensius
 obsecrabat lachrymando
 quoque, & mater h Cly-
 mene vnâ cum ipso : in cur-
 rum impositum submonui,
 quo pacto oporteret insiste-
 re via ipsum, quantum in
 sublime agitantem sursum
 ferri, deinde rursus per de-
 cliue deorsum vergere, &
 vti habenas regere, neque
 impetum permittere equis
 deberet. Dixi autem et-
 iam quantum periculum fo-
 ret, si non recta via ageret.
 At ille (c puer enim erat)
 conscenso tanto igne, & va-
 sta aded profunditati sus-
 perne incumbens, vt consen-
 taneum est, obstupuit. Equi
 verò vt senserunt non me esse
 se cum qui conscendisset,
 contempto adolescentulo, è
 via diuerterunt, & hæc tan-
 ta mala perpetrarunt. Il-
 le autem dimissis habenis,
 metuens, opinor, ne ex-
 cideret ipse, iugum currus
 apprehendit ac tenuit. Sed
 & ille iam pœnas suas de-

Z. ἰκανὸν κίχας, τοῖ αὐτὰ βλ
 ἐπίθεσι, νῦν δὲ οὐ συγγράμματα
 ἀπὸν, μὴ τοῖ. ἐς δὲ τὸ λοιπὸν,
 τίς τι ὁμοίον πρᾶνομίας, ἢ
 τινὰ τοῖδ' ἔρωσιν ἀδόλοχον
 ἐκπέμφεις, αὐτὰ ἔση' ὁπόθεν
 ἢ ὅσ' ἴσως ὁ λεβάνδος πνεύμα
 δὲς β' ὅ. ὡς ἐκείνον μὴ αἰ ἀ
 ἐκτερεῖ ἀπαλλέτω ὅσον ἐπὶ ὧ H=
 εἰδανῶ, ἴνα πρὸ ἐπίσης ἐκδύ
 φρωθείς, ἢ κεντρον ἐπ' αὐτῶ
 διακρίσεις, ἢ ἀγροί γινέ
 ὡς ὅσον ἐπὶ ὧ πάθος οὐ ἕ συμ
 πηξάμεν ὅ τὸ ἄρμα (κατὰ α
 γε ἢ καὶ ὁ ἔνθεος αὐτῶ, καὶ
 ἄτ' ὅ τῶν τροχῶν σωτήρι
 πτω) ἔλαυνε, παγαγῶν τὸς
 ἴππους ἀπὸ μίμνυτο βύτων
 ἀποδῶν.

IVP. Satis autem, qui talia
 ausus sis. At nunc quidem ve
 nam tibi tribuo: decetero
 autem si quid simile delique
 ris, aut talem aliquem suc
 cessorem tibi emiseris, statim
 senties quanto igne tuo ful
 men nostrum plus ignis ha
 beat. Quare illum quidem
 et sorores ipsius sepulchro tra
 dant et iuxta Eridanum, quo
 loco etiam decidit curru
 cussus, electrum ipsi illachrys
 mantes: deinde et in populos
 conuertantur pro dolore. tu
 vero copactis curru (fractus
 enim remus ipse est, et alte
 ra rotarum comminuta) au
 rigare, iunctis denuo equis:

ac vide, ut memineris horum omnium.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a COMMISSO CURRU.] De eo quod Phæton currum
 Solis perperam ducens, è curru patris Solis deturbatus à Ioue
 sit. Fabula omnibus nota, ex Ouid, lib. 2. Metamorph. b Cly
 mene.] Clymene Oceani et Theios filia: quæ, quia forma
 præstabat, Soli placuit, ex quo peperit Phætonem, et sorores
 eius. c Puer enim erat.] Erravit, lapsus est atatis ty
 rocimio, anni et moderationem et prudentiam addidissent.
 Pueritia veniam merebatur. d Poenas suas dedit.] No
 vissimum

estimum est, Phaëtonem etate iam adulta, cum patris cur-
rum moderari illo die, multumque negante voluisset, celumque &
terras ob aurigandi inscitiam incendio miscuisset, ambustum
ipsum, fulmineque percussum in Eridanum fluvium decidisse.
e Fulmen nostrum.] Suprema & alta sedes unde calor e-
manat, cum Ioui sit attributa, ideo illum vetustas fulgura &
fulmina cedere confinxit. f. Sorores ipsius.] Phaëtonia-
des à fratre dicta, quæ dum fratrem in Eridanum curru excus-
sum & extinctum slerent, mæroreque contabescerent, conuerse
sunt in populos, ut Virg. 10. Aen. ait, ut verò Ecloga 6, in alnos
arbores. Apollonij sententiæ accedens & Græcorum, earum no-
mina fuerunt Phæbe, Phæusa, Lampeiæ. g. Iuxta Erida-
num.] Itatiæ fluvium, qui in Vesulo monte nascens, & in ma-
re Adriaticum influens, hodie notiore nomine Padus appella-
bitur.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

Ἐξηγητικὸς, κρηνηνικὸς, καὶ δόπλοητικὸς. De eo quod
Phaeton currum Solis perperam aucens puniuit fiti

Qualia fecisti.] κρηνηνικὸς καὶ ἀπειροχλή. Et in summa.]
ἀξέησις καὶ ἰσότησις. Talem nobis.] ἐπιπώνημα. Pec-
caui, Iupiter.] concessio per deprecationem. Nam unde
vel sperate.] Πραξείη ignorantiā. Ἄν' ὄντος. In-
ficiatio ignorantie. Si quis etiā.] ἀξέησις δὲ τῶν ἐπι-
βῶτων καὶ τῶν κατ' ἰσότησις. Ille autem.] Secunda pars.
Equidem hæc omnia sciebam.] ἐξομολόγησις. Postquam
autem.] ἀπεσπρωγὴ δὲ τῶν αἰπῶν κινήσεων. Dixi autem
etiā.] Respondet ad secundam partem, quod non ignora-
uerit, quia præmonitus fuerit. At ille puer,] ἀφιήγησις. Sed
& ille.] Occupatio. Et mihi Iupiter.] Inficiatio. Errasi-
veniam impetrat. At nunc quidem.] ἐκπληξίς, commina-
tio. Quare illum.] αἰ ἀπεσπρωγῆς. Ac vide.]

Commonitione conclusa.

d. e.

MARI.